

Rowley, John William Horsley
Lieutenant Colonel D.S.O
North Shore (New Brunswick)
Regiment
Royal Canadian Infantry Corps

John William Horsley Rowley wordt geboren op 2 december 1912 in Ottawa, als zoon van William Horsley Rowley en Elsie Wildman Ritchie. Zijn vader W.H. Rowley is president van de E. B. Eddy Company (een pulp- en papierfabriek). John volgt middelbaar onderwijs aan het Ashbury College in Ottawa en haalt het Bachelor of arts diploma en eenzelfde graad in de rechten aan Dalhousie University, Nova Scotia. Na zijn afstuderen wordt hij lid van de Orde van Advocaten in Ontario en Nova Scotia en is hij twee jaar lang als jurist werkzaam in Ottawa bij Henderson, Herridge & Gowling Coy.

Uit zijn gegevens blijkt dat hij zowel Engels als Frans sprak. Op 5 maart 1940 trouwt John met Audrey Nora Marjorie Fellowes, die dezelfde opleiding heeft gehad als hij en zij krijgen twee kinderen, Jane Rowley en John William Rowley.

John heeft zich al in juni 1932 aangesloten bij de Militie en als de oorlog uitbreekt in 1939 neemt hij dienst bij de Cameron Highlanders of Ottawa. Hij wordt al snel bevorderd tot Captain. John heeft een broer, Roger Rowley die ook bij de Cameron Highlander dient, en later wordt bevorderd tot Lieutenant Colonel van de Stormont, Dundas en Glengarry Highlanders.

In het voorjaar van 1940 wordt IJsland, een neutraal land, veroverd door Britse troepen. De Britten zijn bezorgd dat Duitsland er een midden-Atlantische marine- en luchtmachtbasis zal vestigen. Britse troepen worden snel vervangen door Canadezen die de leiding over de bezetting

krijgen. Van 1 juli 1940 tot 1 mei 1941 dient Captain Rowley in IJsland bij de Cameron Highlanders. Daarna wordt hij instructeur van de Company Commanders Infantry School en promoveert hij tot Major op 24 april 1942.

Op 6 juni 1944 landt Major Rowley met de Cameron Highlanders op Juno Beach, als onderdeel van de Canadese aanvalsmacht van D-Day. De Camerons zorgen voor machinegeweer en mortierondersteuning voor de negen Canadese infanteriebataljons (regimenten).

In oktober van dat jaar, tijdens de Slag om de Schelde, krijgen Major Rowley en de Cameron Highlanders speciale erkenning omdat zij een Duits garnizoen in Groede, Zeeuws Vlaanderen, tot overgave weten te bewegen.

In december wordt Major Rowley bevorderd tot Lieutenant Colonel en krijgt hij het bevel over het North Shore Regiment (NSR). De eerste North Shore nieuwsbrief, "Stag" genaamd, verschijnt in januari 1945 en bevat een stuk geschreven door Lt. Col. Rowley waarin de vele prestaties van het regiment worden opgesomd.

In februari 1945 steken de Canadezen de grens over naar Duitsland. Hun doel is het Rijnland (westelijk Duitsland ten zuiden van de Rijn) te bevrijden. Een van de meest felle veldslagen in het Rijnland wordt geleverd om het dorp Keppeln, gelegen tussen Kalkar en Uedem. Geallieerde inlichtingendiensten hebben gemeld dat er geen significante vijandelijke activiteit is in Keppeln en dat de hulp van tanks niet nodig is.

Op 26 februari 1945 krijgt Lt.Col. Rowley het bevel om op te rukken. Hij stuurt de B en C compagnies van de North Shore over een stuk open landbouwgrond van zo'n 800 meter lengte, met het doel om Keppeln te veroveren. Maar de inlichtingendiensten hebben zich vergist. De Duitsers wachten tot de North Shores zich op 150 meter van de Duitse linie bevinden en openen vervolgens het vuur. Overal vallen North Shore-mannen dood neer of raken gewond. Ze zitten als ratten in de val.

De A & D compagnies lopen minstens een mijl achterop als het nieuws over de slachting bekend wordt. De North Shore heeft gepantserde steun nodig en een plan wordt bedacht door Lt.Col. Rowley en Maj.J.W. Powell van het eerste Hussars Armored Regiment. De A-Compagnie moet een peloton van 42 North Shore soldaten gaan leiden die, gezeten bovenop een squadron van tanks van het eerste Hussars Regiment, een kwetsbare positie innemen. Zodra de tanks het dorp naderen, schieten de mannen als bezetenen in de richting van de vijandelijke loopgraven. Sommige tanks raken landmijnen en worden opgeblazen, andere worden vernietigd door artillerie en weer andere komen vast te zitten in de modder. Slechts zes van de veertien tanks redden het. Ondanks zware verliezen slaagt de

opmars. Huis aan huis blijven de gevechten voortduren en tegen de avond is Keppeln door de North Shore veroverd.

Er zijn 28 gesneuvelde North Shore soldaten te betreuren en 56 gewonden. Lt.Col. Rowley en Maj. J.W. Powell van de 1st Hussars ontvangen beiden de Distinguished Service Order (D.S.O.) voor hun acties.

Het oversteken van de Rijn in Duitsland wordt door velen beschouwd als een tweede D-Day. Op de avond van 24 maart 1945 bereidt het NSR zich onder leiding van de 9e Brigade voor om de rivier bij Rees, Duitsland, over te steken. De mannen worden in troependragers geladen en naar Kalkar, ten zuid-westen van Rees, gereden alwaar ze overstappen op Buffalo's en Ducks (all-terrain en landings vaartuigen). Om middernacht vertrekken de Buffalo's en Ducks naar de Rijn, ongeveer 1 km ten westen van Rees. Terwijl er een artillerieduel tussen de Duitsers en de geallieerden gaande is, wordt de ene groep na de andere zonder veel tegenstand de Rijn over getransporteerd.

Op 25 maart tegen 1.30 uur 's nachts is het regiment de rivier over en klaar voor de strijd, maar opnieuw is er verrassend weinig vijandelijke activiteit op de andere oever. Op de ochtend van 26 maart bereidt het NSR zich voor om naar het noorden te gaan met het bevel om Millingen te veroveren. De aanval zal worden gestart nadat de Highland Light Infantry (HLI) het nabijgelegen Bienen onder controle heeft gekregen en vervolgens het startpunt voor de aanval op Millingen veiliggesteld. Het verzet in Bienen is echter veel sterker dan verwacht. De Duitsers hebben een tegenaanval ingezet, bijgestaan door 600 parachutisten en zware artillerie, en dwingen het NSR om hun opmars uit te stellen.

Uiteindelijk wordt om 12.00 uur de North Shore aanval gelanceerd. Ze worden bijgestaan door de geallieerde artillerie die 200 meter voor de oprukkende troepen een constant spervuur neerlegt. Vanwege de zware Duitse beschietingen besluit kolonel Rowley op dat moment het regiments- hoofdkwartier te verplaatsen. Om het brigade- hoofdkwartier op de hoogte te brengen van de verhuizing klimt hij op een tank die zich in de buurt bevindt om de radio te gebruiken. NSR-radio-operator Have Chiasson die niet ver ervandaan stond, verklaart later: 'Toen hij op de tank geklommen was, ontplofte er een granaat en een fragment doorboorde het hart van de kolonel. Luitenant-kolonel Rowley was op slag dood. Hij is 32 jaar oud.

Voor zijn verdiensten aan Canada ontvangt luitenant-kolonel John William Horsley Rowley de volgende additionele medailles: de Ster van 1939-45; de Ster van Frankrijk en Duitsland, de Defensiemedaille, de Oorlogsmedaille 1939-45 en de CVSM met gesp.

Lieutenant-Colonel J.W.H. Rowley is begraven op de Canadese oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **XVII. E.15.**

De broer van John, Roger Rowley, vervolgt na de oorlog een militaire carrière. Hij wordt bevorderd tot General Major en is commandant van de 2e Canadese Infanterie Brigade Groep in Duitsland. Hij is ook directeur militaire operaties en planning, directeur van de infanterie en directeur militaire training. Daarnaast dient Roger als commandant van het Canadian Army Staff College.

Levensverhaal: Bruce Morton, brucehmorton@gmail.com

Ter beschikking gesteld aan Faces To Graves, met dank aan of Bruce Morton.

Major John Rowley Convinces Nazis To Retire From Village in Holland

How a major of the Cameron Highlanders of Ottawa, accompanied by a number of other Ottawa soldiers, convinced a company of Germans to give up a village in Holland is related in a despatch to the Toronto Daily Star by Frederick Griffin.

The major was John W. H. Rowley, son of Mrs. Rowley and the late W. H. Rowley, of Ottawa. He was accompanied on his mission by L.-Cpl. Eddie Sontag, nephew of Lt.-Col. E. R. MacNeill; Cpl. Tripp, of Ottawa, and a private named Rhimer, whose home address is not known, together with another man whose name was not mentioned.

The object of Major Rowley's visit to the Germans was to evacuate a number of wounded Canadian prisoners, and some German and Dutch civilian wounded. The village was the German-held community of Groede, and the incident occurred on Oct. 25.

Suspected Request.

In reply to a request from the Germans for a 24-hour truce to evacuate Dutch civilians through the Canadian lines, Major Rowley suggested the enemy withdraw from the village so that he could send in ambulances to get the wounded. He suspected the Germans' request was a stall to delay the evacuation of the Schelde. If the Germans got out, said Major Rowley, he would treat the village as an open town and would not fire on it.

Major Rowley was then detailed to find out if the Germans had carried out their agreement.

Telling his story of the venture to Mr. Griffin, Major Rowley said he started out with Cpl. Tripp, Cpl. Sontag, Pte. Rhimer and the other soldier, moved along a dike 1,500 yards and came under heavy shell fire. They worked back and tried another route. Hoisting a white flag, the little party of Canadian soldiers walked into a German platoon and got into Groede.

He outlined his request to a German medical officer, who could not act without the authority of the commanding officer. It turned out, however, the commander had been captured by a flanking move of the Canadians, and there was no one in authority.

Very Friendly Discussions.

"The whole thing was very friendly," said Major Rowley, "and

Major John W. H. Rowley

"we discussed matters in French, and they gave us supper."

The German medical officer finally came to agreement, lifted the mines from the road, and ambulances were sent in.

"I visited our wounded," the major said, "including a number of Ontario men, and found them fairly cheerful." He was led back to his own lines in the dark, the Germans taking his hand to guide him.

Major Rowley could not help taking a dig at the German medical officer when word was brought in the commander had been captured.

"I cheered them up by sayin 'Yes, we have the town surrounded now.'" The Germans shrugged hopelessly, and replied, "That settles it." Major Rowley said he added, "Yes, your goose is cooked."

Major Rowley also told Mr. Griffin of the good jobs being done by his carrier driver, Pte. William Hutchinson of Toronto, and his despatch rider, Pte. Roy Shea, son of J. E. Shea, 571 Wellington street, and the late Mrs. Shea. "They are both fine lads who are of great value to me," he said.

Pte. Shea was recently in the news as one of the first Canadian soldiers overseas to subscribe to the Seventh Victory Loan.

Brothers-in-Arms

—Photo by Minty Taschereau.

Lieut Roger Rowley, left, and his brother, Captain John Rowley, photographed at Lansdowne Park last night immediately before parading with their unit, the Cameron Highlanders of Ottawa (M.G.).